

Άγιος Μύρων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Φωτό:[flickr.com](#) unknown

Φωτό:[flickr.com](#)

Εορτάζει στις 17 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ο Άγιος Μύρων μαρτύρησε όταν αυτοκράτωρ ήταν ο Δέκιος, το 250 μ.Χ. Καταγόμενος από πλούσια οικογένεια, θα μπορούσε να ζήσει άνετα, με όλα τα επίγεια αγαθά που θα επιθυμούσε. Όμως η μεγάλη του αγάπη προς το Χριστό, έκανε το Μύρωνα να χειροτονηθεί Ιερέας. Αφιερώθηκε, λοιπόν, ολοκληρωτικά στο ποιμαντικό του καθήκον και δίδασκε, νουθετούσε και βοηθούσε το κάθε ένα μέλος του ποιμνίου του. Μεριμνούσε καθημερινά για τους φτωχούς, τις χήρες και τα ορφανά. Κάποτε, ο έπαρχος Αχαΐας Αντίπατρος πήγε στον τόπο όπου λειτουργούσε ο Μύρων και συνέλαβε πολλούς χριστιανούς. Για να εκβιάσει λοιπόν το Μύρωνα, να αλλαξοπιστήσει, έφερε μπροστά του το ποίμνιο του και του είπε ότι, αν αυτός αρνηθεί το Χριστό, θα τους αφήσει όλους ελεύθερους. Ο Μύρων μειδίασε και απάντησε: «Αν ήταν για τη σωτηρία των πνευματικών μου παιδιών, πρόθυμα θα έδινα τη ζωή μου. Τώρα όμως δεν πρόκειται γι' αυτό. Ας δώσουν λοιπόν οι ίδιοι απάντηση». Τότε όλοι μαζί φώναξαν: «Όχι. Μια ανθρώπινη ψυχή είναι ασύγκριτα πολυτιμότερη από μύρια σώματα και από τον κόσμο όλο. Ποιος λοιπόν από μας θέλει να δεχθεί, ώστε να χάσει την ψυχή του ο πνευματικός μας πατέρας, για να ζήσουν λίγο περισσότερο στον πρόσκαιρο αυτό κόσμο οι δικές μας σάρκες;». Ο έπαρχος, εξοργισμένος από την απάντηση, αφού βασάνισε με φρικτό τρόπο το Μύρωνα, τελικά τον αποκεφάλισε.

Άπολυτίκιον [\(Κατέβασμα\)](#)

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον ἀλάβαστρον, τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, πιστῶς Ἱεράτευσας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, ὅθεν τῇ εὐωδίᾳ, τῶν ἐν σοῖ χαρισμάτων, Μύρων Ἱερομάρτυς, τῶν παθῶν τὸ δυσῶδες, ἀπέλασαν ἀνενδότως, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ βρέφους Χριστόν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὀλοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζων αὐτόν, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἄφεσιν.

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

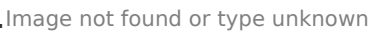
Μυριπνόις ἄσμασι, καὶ ὑμνωδίαις, συνελθόντες στέψωμεν, τὸν ἱερόαθλον πιστοί, Μύρωνα πάντες τὸν ἔνδοξον, ῥῶσιν διδόντα, παντοίων κακώσεων.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐῶδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὄντως γὰρ τοῖς προσιούσιν ἐν πίστει θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων· τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ πανόλβιος, μυρίζων πάντας τῇ χάριτι, τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἄφεσιν.

Τὶ μοι κεφαλῆς ἡ τομή, Μύρων λέγει.

Πρὸς τὸ στέφειν μέλλον με πάντιμον στέφος;

Έβδομάτη δεκάτη Μύρωνα τάμε ξίφος όξύ.

Πηγή: saint.gr